

EXPUNERE DE MOTIVE

Ordonanța Guvernului nr.36/2002 privind impozitele și taxele locale instituie, pentru prima dată în România, taxa hotelieră.

Articolul 46 din Ordonanța Guvernului nr.36/2002 a fost formulat astfel:

„**Art.46 – (1)** Pentru șederea în municipii, orașe sau comune, consiliile locale pot hotărî instituirea taxei hoteliere datorate de persoanele fizice în vârstă de peste 18 ani.

(2) Taxa se determină pe baza cotei stabilite de consiliile locale între 0,5% și 5%, în mod diferențiat, în funcție de categoria unității de cazare, la tarifele practicate de acestea.

(3) Pentru șederea în stațiunile turistice, declarate conform legii, taxa se determină pe baza cotei stabilite de consiliile locale între 0,5% și 5%, în funcție de categoria unității de cazare, la tarifele practicate de aceasta pentru o noapte de cazare, indiferent de durata sejurului.”

Formularea de la alin.(3) ar fi permis ca taxa hotelieră din stațiunile balneoclimaterice să fie stabilită la un nivel care să nu afecteze substanțial costul șederii în stațiune.

Legea nr.522/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.36/2002 reformulează art.46 astfel:

„**Art.46. – (1)** Pentru șederea în municipii, orașe sau comune, consiliile locale pot hotărî instituirea taxei hoteliere datorate de persoanele fizice în vârstă de peste 18 ani.

(2) Taxa se determină pe baza cotei stabilite de consiliile locale între 0,5% și 5%, aplicată la tarifele de cazare practicate de unitățile hoteliere.”

Prin această reformulare în stațiunile turistice se pot stabili taxe hoteliere la fel ca în orice altă localitate.

Având în vedere că șederea medie în stațiuni este de circa 10 zile, spre deosebire de șederea medie în orașe care este de circa 2 zile, taxa hotelieră din stațiuni poate influența substanțial costul șederii în stațiuni. Trebuie, de asemenea, să luăm în considerare faptul că stațiunile, mai ales cele balneare, oferă servicii de îngrijire și refacere a sănătății, acordate pe bază de recomandare medicală.

Pentru a se putea asigura serviciile hoteliere în stațiuni la un cost rezonabil este necesar să se mențină sistemul de taxare pentru șederea în stațiune așa cum prevedea inițial art.46 al Ordonanței Guvernului nr.36/2002.

Urgența adoptării acestui act normativ se justifică prin faptul că eliminarea alineatului (3) al articolului 46 (actualul art.45 în forma republicată a Ordonanței Guvernului nr.36/2002) conduce la stabilirea aceluiași taxe, atât în orașe și în municipii, cât și în stațiunile balneoclimaterice, ceea ce ar conduce la creșterea costurilor șederii în aceste stațiuni și astfel la diminuarea numărului turiștilor.

În această perioadă, agenții economici din turism, deținători de structuri de primire turistică trebuie să stabilească politica tarifară și să încheie contractele aferente anului 2003.

Față de cele prezentate a fost elaborat proiectul de Lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului pentru completarea art.45 din Ordonanța Guvernului nr.36/2002 privind impozitele și taxele locale, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

